

Amb motiu d'un 50 Aniversari

Potser perquè em sento molt ribetà, potser perquè m'agrada desentranyar el fil de les coses que no veig prou clares, el cas és que ja fa temps he perdut més d'una estona, en desxifrar el perquè d'alguns dels noms dels carrers de Ribes. Un dels que m'havia cridat més l'atenció, és el que seguint la carretera de Vilafranca, va des del carrer de l'Ajuntament fins a les Parellades i que porta el nom d'un sacerdot: Mn. Andreu Malgà. Qui era aquest sacerdot? Era un preclar fill del poble? Un Sr. Rector que per la seva bondat havia guanyat aquest guardó? Era un savi? Era un sant?

No em fou pas difícil esbrinar totes aquestes preguntes; per això, al complir-se el 50 aniversari de la seva mort i amb motiu de dedicar-li alguns actes d'homenatge i depositar les seves despulles en una tomba més digna, aprofito aquesta avinentesa per recordar als que que el conegueren la gran personalitat de Mn. Andreu i als que no l'han conegut, perquè tinguin un punt de referència del per què el seu nom mereixgué donar-lo a un carrer del nostre poble, i també perquè després de 50 anys de la seva mort, se li dediqui aquesta recordança, a la qual esperem s'hi sumarà tot el poble, els que el conegueren i els que per raó de l'edat solament n'han sentit parlar, o si més no, han vist el seu nom perpetuat en un carrer.

Mn. Andreu no era fill de Ribes, però en els seus 19 anys d'exercir l'apostolat rectoral al poble, crec jo, que es guanyà a pòls el títol de fill adoptiu. No seguiré pas per pas la seva biografia, però sí que haurem de fer resaltar algunes de les seves qualitats, perquè, com deia un contemporani seu, per damunt de tot era un bon pastor. Científicament, era considerat un botànic excepcional i morí essent membre de la Societat Botànica de París. Havia lograt reunir prop de 4000 espècies de plantes, correctament classificades, però que malauradament es perderen en la maltempada dels anys 36 al 39. Rebuscant en l'extens Arxiu Parroquial, també desaparegut, i en altres fonts, va desxifrar i traduir antiquíssims pergamins, recopilant moltes

dates per a la Història de Ribes, que anava publicant amb el títol de «Perfils històrics» en els periodics locals que en aquell temps tenien vida, i que avui hauríem de fer els possibles d'aplegar en un llibre, perquè tots els ribetans poguessin llegir la nostra història i de pas contribuiríem al seu homeatge i també perquè seria molt interessant per a la cultura local. Parlava correctament — a més del català i castellà — el francès, l'alemany, l'anglès, l'italià i el llatí, i entenia el grec i l'hebreu.

També contribuí enormement, amb tot el seu saber i entusiasme, a la creació i desenvolupament de les entitats econòmiques i culturals de la població, com la Caixa Rural, una obra social de gran prestigi en tota la comarca, i l'Ateneu del qual ell era professor de Francés i on havia fet ofrena del seu herbari, essent nomenat Soci d'Honor de l'entitat i Vicepresident vitalici, i tot això, amb un entusiasme i una humilitat i modèstia que encara l'agegantaven més als ulls dels seus feligresos. La seva mort ocorreguda el 17 d'abril de 1919, fou verdaderament plorada per tots els ribetans que de cop i volta es sentiren orfes, doncs Mn. Andreu fou per tothom un verdader pare.

Es per això que després de 50 anys de la seva mort, els ribetans li dediquem aquest record, dipositant les seves despulles en una sepultura més digna, i sobretot, fent conèixer la seva obra.

P. CIG